

ANCHETA SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

Continuăm ancheta întreprinsă de ziarul nostru, „audiind" trei binecunoscute personaje ieşene, antrenorii ŞERBAN JUSTIN (Politehnica Iaşi), CONSTANTIN LAURENŢIU (Penicilina Iaşi) şi MIHAI BIRZAN (coordonator la centrul de copii şi juniori Politehnica Iaşi).

ŞERBAN JUSTIN

— antrenor principal la Politehnica Iaşi:

ÎN 4 PUNCTE...

Sînt unul dintre cei care-mi explic bunele rezultate, din ultimul an, ale echipei naţionale ca efecte directe ale concursului următorilor factori:

1. mai mult ca oricind, lotul reprezentativ a adunat culmile valorice ale fotbalului românesc;

2. o pregătire superioară;

3. o mentalitate nouă (fericită);

4. un contact internaţional sporit, ale cărui efecte pozitive au ieşit clar în evidenţă într-un meci decisiv, cu un adversar de marcă, aşa cum a fost echipa Portugaliei.

Mai ales la punctele 3 şi 4, echipele de club — marea lor majoritate — sînt deficitare. În vreme ce la naţională şi-a făcut loc „mentalitatea performanţei", climatul psihologic al performanţei, la multe din echipele noastre se trăieşte de azi pe mîine, de la o duminică la alta...

Aş adăuga că echipele de club resimt lipsa unui strîns contact internaţional, care este întotdeauna folositor — sub toate aspectele — formaţiilor care-l au.

„Ieşind în lume te deştepţi!" — este o vorbă veche şi înţeleaptă, confirmată de... echipa reprezentativă. Ar putea fi şi cazul echipelor de club.

MIHAI BÎRZAN

— antrenor coordonator la centrul de juniori şi copii Politehnica Iaşi:

DISCIPLINĂ „VARIABILĂ"?

În timp ce la lotul naţional s-au instituit o seamă de reguli aplicate riguros, ştiinţific, de antrenori foarte buni şi de către cei mai înzestraţi fotbalişti ai ţării, la cluburi, viaţa echipelor comportă o sumă de inegalităţi şi lipsuri. Le voi aminti fără o ordine a gravităţii, toate avînd o reală pondere în păstrarea echipelor la ştacheta mediocrităţii.

Spre deosebire de lotul reprezentativ, la echipele de club mulţi jucători participă la pregătire cu o flagrantă lipsă de convingere. Dacă la lot există o disciplină unică, la cluburi disciplina este o „variabilă". La lot, jucătorii se află în faţa unui adevărat reflector, fiecare pas fiindu-le urmărit; la cluburi, fotbaliştii se află în cea mai mare parte din timp în grija... autocontrolului, care la unul este activ şi la zece nu.

Personal, cred că instruirea la club nu respectă în toate perioadele cerinţele marii performanţe.

Ar mai fi o chestiune veche, rămasă şi azi pe tapet: multe echipe nu se bucură de conducerea unei secţii alcătuită din oameni cu experienţă, competenţi. Numai cine n-a jucat fotbal în viaţa lui ignoră importanţa adeseori hotărîtoare a conducerii asupra evoluţiei unei echipe de fotbal.

CONSTANTIN LAURENŢIU

antrenor la Penicilina Iaşi:

SÎNT CUNOSCUTE NUMAI DREPTURILE!

Ca antrenor care am condus o echipă de divizia A, trăindu-i viaţa adeseori zbuciumată, îmi explic decalajul de evoluţie dintre echipa naţională şi cele de club prin carentele existente la cluburi la cei trei factori determinanţi: jucători, antrenori, conducere.

Jucătorii nu sînt guvernaţi de nici un fel de norme, cunoscîndu-şi (aproape) numai drepturile şi ignorînd îndatoririle pe care ar trebui să le aibă. Aşa stînd situaţia, nu o dată un antrenor, conducerea echipei, ba chiar şi un oraş întreg stau la dispoziţia capriciilor fotbalistului X. care face ce vrea.

Mulţi dintre antrenorii noştri de club nu sînt „la zi" cu noutăţile din fotbalul internaţional, aplicînd în ţară teorii care în străinătate sînt perimate.

Conducerile, multe din ele, sînt alcătuite uitîndu-se principalul criteriu: cel fotbalistic. Alcătuind conduceri de secţii după criterii pompieristice, ajungem să ne întrebăm de ce „există mereu probleme" la cluburi. Păi e limpede ca ziua: omul potrivit la locul... nepotrivit. Şi asta-i o problemă veche, pe care o „redescoperim" în fiecare an.

BALONUL e ROTUND

SĂ NU NE FERIM DE EXPLICAŢII!...

Credem că materialele apărute în ultimul an în presă — emanînd de la specialişti, gazetari şi cititori — în problema arbitrajelor au constituit pentru comisia centrală de arbitri un prilej de meditaţie şi un îndemn pentru îmbunătăţirea activităţii.

Mă refer, în primul rînd, la explicaţiile care se dau prin comunicatele oficiale privind sancţionarea unor arbitri. Prea laconice, explicînd insuficient faptele şi cauzele, lăsîndu-ne să rătăcim în domeniul ipotezelor...

Unul din multele exemple: în finalul campionatului de toamnă, jucătorul Pop de la Rapid a fost suspendat pe timp de două etape în urma comportării sale din meciul cu Dinamo Bacău. Motivul a fost învăluit în oarecare mister, căci este greu de presupus că un jucător poate primi o atît de aspră sancţiune numai pentru că a comis un simplu fault de joc, aşa cum toată lumea a văzut la televizor. Dar ce s-a întîmplat de fapt a fost greu să ghicim, dacă nici arbitrul şi nici comunicatul apărut nu ne-au spus-o atunci.

Arbitrul X sau Y a fost retrogradat în divizia B. Cauza? Ultimul său arbitraj, care a viciat rezultatul unui meci, sau sancţiunea priveşte comportarea sa pe parcursul întregului campionat?

Ş.a.m.d.

Sînt, într-un meci de fotbal, situaţii care apar neclare spectatorilor din tribună sau observatorilor de pe tuşe, momente de joc confuze sau de o vizibilitate discutabilă, dar care pot fi percepute de arbitrul aflat în imediata apropiere a fazei.

În asemenea cazuri, conducătorul de joc ar trebui să clarifice lucrurile imediat după terminarea partidei *şi să spulbere dubiul creat.*

Asemenea posibilităţi există — sau ar trebui să i se creeze. Un arbitru care se teme să dea explicaţii poate fi suspectat în competenta şi onestitatea lui.

Propunem ca în asemenea situaţii arbitrii să facă declaraţii scurte şi precise presei. Ne referim, bineînţeles, la acele decizii care au o influenţă hotărîtoare şi determină adesea rezultatul unei partide cum sînt:

— acordarea loviturilor de penalti în faze dubioase;

— golurile înscrise, dar nerecunoscute de unii conducători de joc, în special cele respinse de apărători după ce mingea a depăşit, pe sol sau în aer, linia porţii, aşa cum au fost mai multe cazuri în cursul campionatului de toamnă;

— revenirea, în urma protestelor jucătorilor echipei gazdă (în special), asupra deciziei de gol înscris de către oaspeţi etc.

Trebuie să recunoaştem că există o anumită criză de prestigiu în rîndul conducătorilor de joc de la noi, că nu ne putem lăuda cu prea mulţi Lo Bello în corpul arbitrilor români, că slăbiciunea morală şi lipsa de autoritate a unora dintre aceştia încurajează dezordinea, lupta incorectă şi jocul brutal.

Un arbitru care nu este convins de justeţea deciziilor sale, care discută în contradictoriu cu jucătorii sau revine asupra hotărîrilor luate, intimidat de atmosfera creată — de multe ori ca urmare a propriei sale şovăieli sau nesiguranţe — timorat de presiunile jucătorilor de pe teren sau de ameninţările unor suporteri pătimaşi şi vehemenţi, va transforma întotdeauna meciul într-un spectacol jalnic şi nesportiv.

Este de un interes general — şi în primul rînd pentru reabilitarea noţiunii, cam şifonată la ora actuală, de integritate în arbitraj — ca arbitrii să explice şi să argumenteze unele din deciziile lor. Nu ajunge aprecierea personală consemnată în foaia de arbitraj.

Iar comunicatele să motiveze clar măsurile disciplinare luate.

Punerea în discuţie, la lumina zilei, a tuturor acestor situaţii deosebite va avea numai rezultate pozitive, contribuind substanţial la înlăturarea acelor aspecte nesănătoase care mai persistă pe terenurile de sport şi fac un atît de mare deserviciu cauzei fotbalului.

Petre STEINBACH

F.C. ARGEŞ ŞI-A ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN CONGO

Echipa de fotbal F. C. Argeş şi-a încheiat turneul întreprins în Congo, evoluînd, la Kinshasa, în compania formaţiei locale Daring. Jocul a fost viu disputat şi fotbaliştii piteşteni au lăsat o bună impresie celor 50 000 de spectatori, reuşind să cîştige această partidă cu scorul de 3—2 (2—0). Golurile au fost realizate de **Roşu** (min. 17, 39 şi 55) pentru F. C. Argeş, **Muwawa** (min. 48 şi 77) pentru Daring.

BESA DURRES — POLITEHNICA IAŞI 0—0

TIRANA, 11. Politehnica Iaşi şi-a început turneul în Albania, jucînd la Durres cu echipa Besa. În urma unui joc echilibrat, meciul a luat sfîrşit cu un rezultat de egalitate: 0—0.

AZI, CUPLAJ LA CRAIOVA

Stadionul Central din Craiova va găzdui azi un interesant cuplaj fotbalistic. În meciul-vedetă, care va începe de la ora 15, Universitatea Craiova va întîlni pe Dinamo Bucureşti. În deschidere, de la ora 13,15, divizionara B Electroputere Craiova va juca în compania formaţiei Minerul Motru.

ŞT. GURGUI — coresp. principal

REPREZENTATIVA DE TINERET A ROMÂNIEI INVITATĂ ÎN R.D.G. ŞI POLONIA

Pe adresa F.R.F. au sosit două scrisori din partea federaţiilor de specialitate din R.D.G. şi Polonia, prin care reprezentativa noastră de tineret este invitată să susţină la data de 7 iunie, un joc în R.D.G. şi la 16 sau 30 septembrie, altul, în Polonia cu echipele de tineret ale ţărilor respective. F.R.F. urmează să răspundă acestor invitaţii în zilele următoare.

LOTO — PRONOSPORT

SUCCESUL NOII FORMULE „LOTO"

- **2 AUTOTURISME „DACIA 1100" plus 509 lei OBŢINUTE PE BILETE SFERT**
- **8,30 PREMII a 36.865 LEI**
- **21 EXCURSII PESTE HOTARE. 7684 PARTICIPANŢI CIŞTIGĂTORI**
- **2.169 CU 3 NUMERE DIN 16 (DE LA AMBELE EXTRAGERI). PREMII**

REZULTATELE TRAGERII LOTO DIN 6 FEBRUARIE:

Extragerea I: Categ. a II-a: 8,30 variante a 36.865 lei; a III-a: 15 a 10.199 lei; a IV-a: 39 a 3.923 lei; a V-a: 186,65 a 820 lei; a VI-a: 391,60 a 391 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 2 variante sfert a 55.509 lei fiecare; Categ. B: 8,55 a 12.985 lei; Categ. C: 21,80 a 5.093 lei; Categ. D: 38,25 a 2.902 lei; Categ. E: 52,35 a 2.121 lei; Categ. F: 107,45 a 1.033 lei.

Ambele extrageri: Categ. Z: 2.169,05 variante a 100 lei.

Premiile de categ. A au fost obţinute de Emil Simion din Cugir şi Petcu Stan din Bucureşti care au cîştigat cîte un autoturism „Dacia 1100" plus 509 lei.

ULTIMA ZI LA LOTO

După succesul înregistrat de prima tragere LOTO la care s-a aplicat O NOUĂ FORMULĂ, astăzi aveţi posibilitatea să vă procuraţi biletele pentru tragerea LOTO de mîine, care atribuie autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B., la alegerea participantului, excursii în U.R.S.S. şi CUBA, precum şi premii în numerar variabile şi fixe.

Tragerea va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată şi va fi urmată de un film artistic.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 7 DIN 11 FEBRUARIE:

Extragerea I: 41 15 22 19 13 20
FOND DE PREMII: 429.323 lei.
Extragerea a II-a: 42 21 32 15 14 22 12
FOND DE PREMII: 370.917 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face astfel:
— În Capitală: începînd de la 19 februarie pînă la 9 martie 1970.
— În ţară: începînd de la 23 februarie pînă la 9 martie 1970.

C.S.M. Reşiţa — B.V.C. Budapesta 1—1 (1—1)

REŞIŢA, 11 (prin telefon). Peste 3000 de spectatori au asistat la primul meci al formaţiei budapestane B.V.C., susţinut în compania formaţiei locale C.S.M. Jocul a fost viu disputat şi a luat sfîrşit cu un rezultat de egalitate. Au marcat: Nestorovici (min. 18 din 11 m) pentru C.S.M. şi Takacs (min. 42) pentru B.V.C.

PAUL BOCŞANU, coresp.

STEAUA CONTINUĂ SERIA AMICALELOR

Continuîndu-şi pregătirile în vederea reluării campionatului, echipa bucureşteană Steaua va susţine în această săptămînă încă două meciuri amicale. Astfel, astăzi, Steaua se va deplasa la Tîrgovişte, unde va întîlni echipa locală Metalul. Partida va începe la ora 14,30.

Duminică, pe terenul Ghencea, de la ora 11, Steaua va juca cu divizionara B — Flacăra Moreni.

A.S. Armata Tg. Mureş — „U" Cluj 0—1 (0—0)

TG. MUREŞ, 11 **(prin telefon).** Partida amicală dintre A.S. Armata şi „U" Cluj s-a disputat pe terenul cu zgură din parcul „23 August". Unicul gol a fost marcat de Munteanu (min. 56) pentru „U".

A. S. Armata: Bai-Sleam, Szölosi, Dondoş, Hainal, Siko, Ciutac (Dodu), Caniaro, Naghi, Trăznea, Macai.

„U": Moldovan-Şoptereanu, Pexa, Solomon, Cîmpeanu, Anca, Oprea (Neşu), Uifăleanu, Munteanu, Iordache (Bungău), Barbu (Lică).

C. ALBU, coresp.

METALUL TÎRGOVIŞTE — METALUL BUCUREŞTI 2—1 (1—1)

TÎRGOVIŞTE, 11 (prin telefon). În prima parte, jocul a fost atractiv, dar după pauză evoluţia jucătorilor nu s-a mai ridicat la un nivel bun. Au înscris: Pîrvu (min. 22 şi 60), respectiv Georgescu (min. 43).

M. AVANU, coresp. principal

Duminică, la Ploieşti

PETROLUL — CERNO MORE ODESA

Echipa ploieşteană Petrolul continuă seria meciurilor amicale, susţinînd duminică o întîlnire internaţională. Ploieştenii vor primi replica jucătorilor de la Cerno More Odesa, care în urmă cu puţin timp au evoluat la Constanţa, în compania echipei Farul.

M. SIMA-coresp.

C.F.R. TIMIŞOARA ŞI RIPENSIA ÎN PREAJMA UNOR CONFRUNTĂRI INTERNAŢIONALE AMICALE

În cadrul programelor de pregătire, cele două formaţii divizionare B, C.F.R. şi Ripensia, pe lîngă jocurile de verificare cu echipe din campionatele noastre, au prevăzute şi o serie de partide internaţionale amicale. Astfel, feroviarii debutează în noul sezon fotbalistic la 15 februarie, în compania formaţiei budapestane B.V.C., iar o săptămînă mai tîrziu vor juca cu formaţia divizionară A, Szeged, după care, la 23 februarie, vor pleca în R.P. Ungară, pentru a întoarce vizita celor două formaţii maghiare.

Cea de-a doua formaţie timişoreană, Ripensia, întîlneşte la 22 februarie echipa divizionară B, Spartak Subotiţa din R.S.F. Iugoslavia.

P. ARCAN, coresp. principal

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele: . . . .

. . . .

Adresa: . . . .

. . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● La 12 ani, clubul Unirea îmi comanda ghete pe picior ● În fiecare duminică, la 7 dimineaţa, speranţa mă purta spre stadion ● Am debutat la juniori sub numele de Petre Sotir ● Cirjan a început lupta cu egoismul meu de copil ● ...Între fotbal, liceu comercial şi sărăcie ● În iarna lui 1943 n-aveam palton

Pe vremea aceea, noi, copiii selecţionaţi, aveam acces în templul fotbalului din Obor numai în timpul verii. Toamna ar fi trebuit să ne întoarcem pe maidane. Dar pe mine această perspectivă nu mă mai atrăgea. Noroc că, între timp, cîştigasem simpatia magazinerului de la „Unirea". Nu pentru talentul meu, ci mai degrabă fiindcă îl ajutam de zor la curăţatul ghetelor. He, he, dar cu preţul acestei corvoade aveam cînd voiam o minge de fotbal, grea pentru picioruşele mele subţiri, dar adevărată. Văzut mereu la datorie de către tot „statul major" al „Unirii" şi calificat drept cel mai sîrguincios pitic, iată că într-o bună zi Nae Lucescu, preşedintele clubului, a dat dispoziţie să-mi fie croite ghete pe picior! Nimeni, dintre cei de o vîrstă cu mine, nu se mai bucura de un asemenea privilegiu.

Şi, încet, încet, iată-mă de 14 ani. Priveam cu jind la partidele de juniori, aşteptînd ca cineva să-mi zică: intră mă şi joacă! Dar nimic. Cred, într-adevăr, că eram prea mic de statură, destul de firav, în schimb dorinţele mele erau mari, făcîndu-mă să sper şi să sufăr.

Într-o duminică, din primăvara anului 1941, echipa de juniori Unirea Tricolor trebuia să joace pe terenul „Belvedere" cu formaţia Izvorul Nou, la ora 8.30. Era vreme urîtă, ploua. Eu nu fusesem chemat, dar cu toate acestea la 7 dimineaţa eram la stadion. De fiecare dată, duminica, ceva mă scula din somnul cel dulce de dimineaţă şi mă împingea într-acolo. O presimţire mereu neîmplinită. De data asta, probabil datorită vremii, nu s-au adunat pînă la şapte şi jumătate cînd era fixată plecarea, decît vreo 8 jucători. Iritare şi panică printre cei mari. Unirea avea cea mai bună echipă de juniori, dar astăzi putea pierde meciul. Conducătorii formaţiei căutau soluţii, dar ideea pe care o aşteptam a venit tot din partea magazinerului. El m-a recomandat cu încredere. „Bine, bine, a ridicat cineva ultima obiecţiune, dar nu-i legitimat". „Nu contează, va juca pe legitimaţia altuia", a zis unul cu mai puţine scrupule.

Marin Apostol, Gh. Bărbulescu şi Ozon, pe vremea cînd Titus nu împlinise încă 20 de ani.

Drumul spre terenul „Belvedere" mi s-a părut lung şi torturant. Dacă acolo îl vom găsi pe cel lipsă din formaţie şi eu nu voi mai juca? Dar nu veniseră. Aşa că noi am apărut pe teren în numai 9 oameni, dintre care unul — Petre Sotir — eram eu. Terenul noroios m-a făcut să alerg anevoie, dar mi-am adunat toate puterile ca să nu se observe lipsa mea de vigoare. Am cîştigat la vreo 3 goluri diferenţă. Eu n-am înscris nici unul şi mi-a părut foarte rău. După acest debut neaşteptat la juniori, a doua sau a treia zi, mi s-a spus că voi fi legitimat. Probabil că jucasem binişor. În Obor se zvonise, după meciul acesta, că Ozon are stofă, dar n-am fost titularizat în echipa juniorilor. În meciurile mai uşoare eram introdus, iar după vreo şase luni n-am mai fost dat la o parte. În schimb, jucam mult în cupele organizate ad-hoc în cartierul nostru. Cineva punea la bătaie un butoi cu bere, o minge, sau o sumă de bani şi cîteva echipe de prin vecinătate îşi disputau trofeul. Partidele aveau loc pe terenul Metaloglobus, unde sînt azi uzinele Electromagnetica. 11 la 11 pe viaţă şi pe moarte, dar sportiv — ca între băieţi care ştiau bine „meseria" fotbalului. Participam la multe meciuri. Aşa cred, în fond, că am învăţat jocul. Fiindcă multă vreme nu ne-a antrenat cineva cu vreo grijă sau metodă anume. Făceam o gimnastică stereotipă şi o pregătire fizică superficială. În schimb, partide peste partide. În Obor existau o sumedenie de echipe şi cum n-aveau terenul lor, veneau la „Unirea" unde erau confruntate cu a noastră. Jocurile numeroase, cu adversari diferiţi îi ajută pe învăţăcei, dar pe atunci nu ştiam că obiceiul acesta are virtuţi de metodă ştiinţifică.

De la o vreme încoace, noi, juniorii, am trecut în grija lui Fane Cirjan. El antrena şi echipa întîi, dar se ocupa îndelung şi de noi. Cirjan a început lupta cu egoismul meu de copil-jucător care monopoliza mingea. Între noi începuse o înfruntare. Nu-mi mai îngăduia să joc după pofta inimii mele. Îmi cerea să fac anumite lucruri şi dacă nu-i respectam voinţa mă scotea pe tuşă. Altă pedeapsă mai drastică nici n-ar fi putut găsi. Începuse să mi se pară nesuferit pentru exigenţele lui şi eram mereu cu frica-n sîn să nu aud formula „Ozon — afară te rog". Dar, mai tîrziu, n-am avut motiv să-i port decît recunoştinţă. Fără el, fără sfaturile, autoritatea şi „pedepsele" lui poate n-aş fi ajuns niciodată fotbalist. Trebuie să recunosc că existau copii şi juniori mai talentaţi ca mine. Am să vă dau cîteva nume: Mircea Popescu, Marin Apostol, Petculescu, Fl. Marinescu, Janda, Mihai Tudor şi alţii. Erau la vîrsta aceea mai bine înzestraţi, mai robuşti, mai iuţi. Eu îi băteam, în schimb, la fente, specialitatea mea. Dar, dacă aş fi fost lăsat să evoluez numai în această direcţie, pericolul de a deveni un simplu „fiţar", un jongler bun numai de exhibiţii m-ar fi înghiţit, iar fotbalistul Ozon n-ar fi existat niciodată.

Îmi amintesc că nea Fane nu-mi ierta nimic, chiar şi atunci cînd vreo incorectitudine de a mea avea punct de plecare dragostea pentru fotbal sau pentru echipă. Odată, făcusem o întindere musculară. Şi fiindcă urma să jucăm cu juniorii de la F. C. Colentina, echipă foarte puternică, nu i-am mărturisit că sînt bolnav. Voiam să iau parte la acest meci greu, crezînd că piciorul n-o să mă supere. Dar, n-a fost aşa. Cirjan a înţeles ce-i cu mine, m-a chemat la el şi mi-a făcut o morală aspră, demonstrîndu-mi că în realitate eu am trădat echipa prin atitudinea mea, în loc s-o ajut. Toate aceste lecţii au servit mult unui copil, care nu ştia, fără voia lui, multe lucruri despre sport şi despre viaţă.

Existenţa mea se desfăşura între fotbal, liceul comercial, pe care acum îl urmam conştiincios, şi sărăcie. Din cauza lipsei de venituri a familiei, la un moment dat am fost nevoit să întrerup şcoala la cursuri de zi. Timp de doi ani voi lucra ca practicant la percepţia a 5-a fiscală. Ziua trecea, înscriind cît puteam mai caligrafic diverse acte în catastifele de evidenţă, iar, după serviciu, mergeam la liceul seral. Cu toate strădaniile mele, în iarna lui 1943, n-aveam palton. Şi cum acest lucru se vede, n-ai cum să-l ascunzi. Nicu Lucescu a făcut o chetă printre admiratorii Unirii, din cartier. Am primit un palton foarte frumos, dar să vă spun drept, cel mai mult m-a bucurat nu veşmîntul în sine, ci semnificaţia actului. Eram, deci, un fotbalist bun şi oamenilor le plăcea cum joc.

CAPITOLUL URMĂTOR:

● Vlaga Unirii Tricolor era entuziasmul ● La 16 ani înfruntam vedete ca: Simatoc, Marian, Valentin Stănescu, Coco Dumitrescu, Flamaropol, Oană şi alţii ● Imediat mi s-au făcut oferte să trec la „Carmen" ● De ce s-a destrămat o superbă tradiţie? ● Am cîştigat concursuri de înot ● Unirea Tricolor ajunge în B ● Ciolac compară jocul nostru cu marile demonstraţii făcute de Ripensia ● Venus nu ne rezistă